

СНѢЖИНКИ

Откъде сте долетѣли
толкозъ чисти, толкозъ бѣли —
зимни пеперуди мили —
вий снѣжинки бѣлокрили?

Тѣй ли чисто, тѣй ли бѣло
горе е небето цѣло,
и така ли тихо, мирно,
тамъ валите вий безспирно?

Презъ прозореца ви гледамъ —
навалѣхте цѣла педя.
Дървесата и лехитѣ
бѣлѣ цвѣтъ сякашъ ги накити!

Хора, улици и къщи
сякашъ че не сж тѣ сжитѣ —
толкова разхубавѣли,
премѣнени, чисти, бѣли!

Ехъ, и азъ не мога вече
самъ да гледамъ отдалече —
весель смѣхъ и викъ се чуватъ —
туй децата вѣнъ лудуватъ!

Ида! Ида! Ей сегичка —
да си грабна азъ шейничката —
и се вамъ, снѣжинки, вричамъ:
до довечера ще тичамъ!

Е. Багряна

